

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

יום טוב סוכות
שנת תשפ"ה



גליון
ע"ט

שיעורים אין חינוך

פרשת מטות מסעי שנת תשפ"ד

מוסר און התחזקות

דרשות און גארנישט קלעבט זיך נישט אן אין די בחורים, איך האלט נאך ביי אלף, ביז איך האב געטראכט צו מיר אז איך האב שוין יוצא געווען, איך לאז אלעס אפ; נישט אז איך לאז חס ושלום אפ אידישקייט, נאר איך לאז אפ די ישיבה, איך גיי צוריק צו דעם בית המדרש וואס איז געבן מיין שטוב, דארט איז דא פיינע עירקאנדישן און פיינע קאווע, דארט שטערט מיך נישט קיינער, ווייל מענטשן שעמען זיך צוצוקומען צו מיר אין פארנט פון אנדערע מענטשן, וואס קען זיין בעסער פון זיצן אליינס אין בית המדרש און זאגן משניות?!

מוהרא"ש האט דאס געזען ברוח הקודש, און יענע מינוט רופט מיך מוהרא"ש און מוהרא"ש זאגט מיר בזה הלשון: "וואס ביסטו אזוי צעבראכן? שטעל זיך פאר אז דו ארבעטסט ביי 'יאטה קלאדינג', (דאס איז געווען יארן צוריק א מלבושים געשעפט אין וויליאמסבורג, מוהרא"ש האט אנגעכאפט דעם משל ווייל איך טראג דעם זעלבן נאמען פון יענעם געשעפט), און דו קומסט ארויף נאך זיבעציג יאר אויבן אין הימל, וועט מען פרעגן דיין נשמה: 'וואס האסטו געטון זיבעציג יאר?' וועסטו ענטפערן: 'איך האב געשניטן סחורה...' וועט מען זיך פרעגן: 'זיבעציג יאר האסטו געשניטן סחורה?!'!"

איך וועל עס מסביר מיט א קלענערע משל, פון איין וואך, אז מען זאל עס גרינגער פארשטיין. מיר פארן דאך אויף ראש השנה קיין אומאן; שטעלסט ענק פאר א אינגערמאן קומט אהיים פון אומאן און זיין ווייב פרעגט אים: "וואס האסטו געטון אין אומאן?" און ער ענטפערט: "איך בין געזיצן אין מיין אכסניא, איך בין געווען פארנומען מיט מיין ביזנעס, מיט מיין טעלעפאון און וואטסעפפ", וועט אים זיין ווייב פארהאלטן: "וועגן דעם ביסטו געפארן קיין אומאן? האסט דאך געקענט גיין צום ציון? פארוואס האסטו נישט אויסגענוצט די צייט?!"

עס נישט אויפגעמען אויף די ריכטיגע וועג און סתם ווערן דערשראקן דערפון.

מען מוז אויסלערנען פאר קינדער אז עס איז דא א וועג ארויס; מען דארף זיי זאגן וואס מען טאר נישט טון, וואס דער אייבערשטער לאזט נישט טון, אבער מען דארף צולייגן אז אויב מען האט עס יא געטון - קען מען תשובה טון, דער אייבערשטער נעמט יעדן צוריק אפילו מען האט חס ושלום געזינדיגט.

א שיסל התחזקות

דעם היינטיגן שיעור וועל איך ענק און געבן אויף דעם וועג, קודם וועל איך ענק אנגיין מיט אביסל חיזוק, און נאכדעם וועל איך צוקומען צו די לעפעלע מוסר פון וואס איך האב געוואלט רעדן.

א מלמד דארף זיך מוראדיג מוראדיג מחזק זיין מיט זיין הייליגע ארבעט.

איך שטיי אין די זייט, איך קוק זיך צו די שווערע ארבעט וואס די מלמדים און מגידי שיעורים טוען, און איך בין זייער איבערגענומען צו זען ווי זיי געבן זיך אפ מיט די קינדער און בחורים מיט אזא סבלנות; קיין איין טאטע האט נישט קיין אנונג וואס זיינע קינדער מאכן פאר'ן מלמד אין איין טאג! אבער פון די אנדערע זייט דארף מען וויסן אז עס איז טאקע א שווערע ארבעט - אבער עס לוינט, ווייל ווי נישט ווי ארבעט יעדער איינער שווער, יעדער איינער מוטשעט זיך, און וואס בלייבט פון די גאנצע ארבעט? גארנישט! און ענקער ארבעט איז א 'נצחיות', פון דעם בלייבט.

זיבעציג יאר האסטו געשניטן סחורה?!

אין די ערשטע יארן ווען איך האב געלעבט די ישיבה, האב איך איינמאל געהאט שטארקע חלישת הדעת, איך בין געווען שרעקליך צעבראכן, ווייל איך האב זיך געשפירט ווי איך זיץ ווי א נאר איך געב

מיט'ן אייבערשטנס הילף ברענגען מיר אייך א נייע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת פרשת מטות מסעי שנת תשפ"ד לפרט קטן.

די חינוך שיעורים זענען נוגע פאר אלעמען

איך וויל געבן אביסל חיזוק פאר די מלמדים, און איך וועל נישט זיין ברוגז אויב די לערערנס פון בית פיגא וועלן עס אויך אויסהערן, ווייל וואס איך רעדט צו מלמדים איז נוגע פאר אלעמען, 'כי זכרון אחד עולה לכאן ולכאן' (ווי דער הייליגער של"ה דרוקט זיך אויס אין זיין תפלה פאר עלטערן); עס איז נוגע סיי פאר די מלמדים און מגידי שיעורים; ברוך השם אז די ישיבה גייט שוין אביסל אריבער צו די נעקסטע שטאפל, אמאל איז אלעס געליגן אויף מיר, איך בין א גאנצן טאג געזיצן אין ישיבה מיט די בחורים, אבער היינט האבן מיר גוטע מגידי שיעורים וואס זיצן מיט די בחורים, און אויך איז עס נוגע פאר לערערנס און עלטערן, ווייל יעדע טאטע מאמע איז א מחנה פאר זייערע קינדער.

ווי אזוי צו זאגן מוסר

די ערשטע זאך וויל איך ענק זאגן וואס דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט: "פאר יעדע לעפעלע מוסר, דארף מען אנגיין א גאנצע שיסל התחזקות"; א מלמד דארף וויסן, ווען ער רעדט צו קינדער און ער וויל זיי געבן 'א לעפעלע מוסר', ער וויל אריינלייגן אין זיינע תלמידים ווי אזוי זיך צו פירן, דארף ער זיי אויך געבן 'א שיסל התחזקות', עס מוז זיין געפלאכטן מיט אסאך אסאך חיזוק פארדעם און נאכדעם, אזוי ווי ווען מען וויל געבן א לעפל מעדעצין פאר א קינד, געבט מען אים א גלעזל אראנדזש דזשוס פארדעם און נאכדעם.

ווייל אז מען רעדט נאר דער 'חלק המוסר', קען פאסירן אז אנשטאט עס זאל אויפטון, זאל עס גאר קאליע מאכן, די קינדער וועלן

איבערשטער לאזט נישט! דער בחור האט מיר געזאגט: "קיינער ווייסט נאכנישט פון די מעשה, איך דערצייל עס יעצט די ערשטע מאל פארן ראש ישיבה, ווייל איך האב מורא געהאט צו רעדן פון דעם, ווייל איך האב געוואוסט אז מיין טאטע איז פארגלייבט אין דעם איד און ער גייט מיר נישט גלייבן וואס איך זאג."

וואס זאגט עטץ צו אזא מעשה? דער בחור איז געבען היינט א געהרגעטער מענטש, זיין גאנצע אידישקייט איז נאר אנגעהאנגען אינעם ראש ישיבה, אנדעם וואלט ער גארנישט געטון, פארוואס? ווייל זיין טאטע האט אריינגענומען ביי זיך אינדערהיים א "ל"ו צדיק" וואס עסט נאר היימיש... שומו שמים! הלואי זאל איך קענען אויפשטעלן דעם אינגערמאן ער זאל ענק עס אליינס דערציילן, ווייל עס זענען דא מענטשן וואס טראכטן אז דער ראש ישיבה מאכט אויף גוטע מעשיות... זאלט עטץ עס הערן פון אים אליינס.

פארנועם פארדינגסטו דיין דירה?

עס איז דא א אינגערמאן אין שטעטל וואס האט א ליידיקע דירה וואס ער פארדינגט פאר מענטשן דורכאויס די יאר, האט מיר א אינגערמאן פון שטעטל דערציילט, אז איין וואך פרייטאג צו נאכטס האט ער געזען אין בית המדרש א גאסט וואס געהערט צו די קהלה פון וואו ער קומט, און ער ווייסט אז יענער איז א קראנקער מענטש, ממש א חולה לאותו דבר, ער קען צוגיין צו א קינד און אין איין מינוט אים אפהרגענען פארן לעבן רחמנא לצלן, מען האט שוין יענעם אפילו ארויסגעווארפן פון זיין קהלה, און דא זעט ער יענעם זיצן אין בית המדרש...

דער אינגערמאן זאגט מיר אז ער איז געזיצן אין די זייט, ער האט זיך געביסן די נעגל נישט וואוסענדיג וואס צו טון, ווייל ער האט נישט געוואלט איבערדרייען דעם בית המדרש און יענעם ארויסווארפן ווייל דא אין שטעטל איז דא איין פראבלעם וואס מיר האבן נישט אין שטאט; ווען עס מאכט זיך אין שטאט אז א קראנקער מענטש קומט אריין אין בית המדרש, קען איך אים זאגן: "גיי ארויס פון בית המדרש, דו קענסט נישט דא זיין, דו ביסט א מניול", און ער קען גיין אין אנדערע בתי מדרשים, אבער דא אין שטעטל איז עס שווערער, ווייל דא איז נישטא וואו צו גיין, מיר האבן דא נאר אייגענע בתי מדרשים. איך האב שוין געהאט אסאך מאל אין שטעטל אז איך האב שבת באמערקט אין בית המדרש א בחור וואס געפעלט מיר נישט, אבער איך האב אים נישט געקענט פארשיקן, ווייל וואו זאל ער גיין?

איך טראכט, מען וואלט געדארפט

אדער ער האט זיך שוין אמאל באהאלטן מיט א צווייטן און זיך געשפילט נישט איידל. דאס איז א מעשה וואס מיר מלמדים דארפן וויסן, אז אויב דו וועסט נישט רעדן צו קינדער פון זיין אפגעהיטן, קענסטו באקומען א גרויסער עונש.

פאר קינדער זאגט מען פשוט נאכאמאל און נאכאמאל: "מען טאר נישט לייגן די הענט אויפן אות ברית קודש! עס איז א גרויסע עבירה! דער אייבערשטער לאזט נישט", און "קיינער קען זיך נישט אנרירן אונטער דינע קליידער". אויב מען כאפט א קינד וואס האט יא געטון וואס מען טאר נישט, דארף אים דער מנהל געבן א פאסט.

קען מען דען נאכקוקן הינדער?

מיינט נישט אז עס איז גענוג נאכצוקוקן קינדער אז זיי זאלן זיין איידל און הייליג, ווייל נאכקוקן העלפט נישט; מען קען נישט פראטעקטן א קינד פון א מניול.

אפילו דו וועסט פרוברירן נאכצוקוקן א קינד אז ער זאל זיין איידל און הייליג, קען נאכאלץ פאסירן אז א מניול זאל אים ערגעץ טרעפן אן זיין וויסן; איך קען זיך געבן אזויפיל משלים פון מעשיות וואס האבן ליידער פאסירט, אז דו וועסט אראפפאלן פון זינען...

איך וועל ענק דערציילן אפאר מעשיות; אין אומאן האבן מיר געבויט אן אייגענע בנן, מיר האבן עס געמאכט אויף די בעסטע וועג פדי אונזערע קינדער זאלן זיין אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס, און איך האב געזאגט פאר די גבאים נישט אריינצונעמען סתם מענטשן אין אונזער בנן, נאר געזונטע מענטשן, מיט דעם אלעם האט מיר א בחור געזאגט פאר עטליכע יאר צוריק אז איינער פון די גוים וואס רייניגן דעם בנן האט אים צוגערופן אין א זייט און געוואלט טון וואס דער אייבערשטער לאזט נישט השם ישמרנו, וואס קען מען טון צו דעם? זאל מען היי יאר נישט אויפנעמען מער קיין גוים? קענסט מיר ברענגען פופציג אינגעלייט וואס זאלן שניידן די פיש אנשטאט די גוים? מען מוז דאך האבן גוים, וואס דען איז די גצה אפצוהיטן די קינדער? - אז מען רעדט צו זיי קלארע אפענע ווערטער אז מען מוז זיין איידל און הייליג.

א מעשה מיט א ל"ו צדיק...

א בחור וואס האט געלערנט אין ישיבה האט מיר אמאל דערציילט אז זיין טאטע האט משמש געווען און אריינגענומען ביי זיך אינדערהיים א "ל"ו צדיק"... און יענער האט אים באצוואונגען נאכט נאך נאכט פאר צוויי יאר אין א צי, ער זאל טון מיט אים וואס דער

די עלעב זאך זאגט מוהרא"ש, ווען א מענטש קומט ארויף אויבן אין הימל נאך זיבעציג יאר וועט מען אים פרעגן: "זיבעציג יאר האסטו געשניטן סחורה און געמאכט בעקישטעס?" אפילו דער מענטש וועט ענטפערן אז ער האט עס געטון ווייל ער האט געדארפט ברענגען פרנסה פאר זיין ווייב און קינדער, וועט מען אים אבער פרעגן: "איז עס ממש געווען לצורך פרנסה? וואלסט נישט געקענט ארבעטן אביסל ווייניגער שעות און מער אויסניצן די צייט פאר תורה ותפלה?!"

"אבער דו" - האט מוהרא"ש אויסגעפירט - "וועסט קענען ענטפערן איך האב זיבעציג יאר גערעדט צו בחורים, איך האב נאכאמאל און נאכאמאל גערעדט צו זיי פון רעדן צום אייבערשטן, פון דאווענען, פון נעגל וואסער, פון קריאת שמע, פון איידלקייט און קדושה".

רעדן צו די קינדער פון קדושה

אז מיר האבן זיך שוין אביסל מחזק געווען, וויל איך געבן די לעפעלע מוסר...

מלמדים דארפן רעדן צו קינדער פון קדושה. אויב מען רעדט נישט צו קינדער פון קדושה, קען מען באקומען א מוראדיגע שטראף!

עס איז דא א מעשה אין תנא דבי אליהו (פרק יח), אליהו הנביא דערציילט: איך האב אמאל אנגעטראפן א מלמד וואס האט געהאט זייער אסאך תלמידים - בערך צוויי הונדערט תלמידים; נאך א יאר בין איך צוריק געקומען צו די שטאט פון דעם מלמד, ווען איך האב אויפגעזוכט דעם מלמד זיך צו קענען טרעפן מיט אים האט מען מיר געזאגט אז דער מלמד איז שוין געשטארבן צוזאמען מיט זיין ווייב און קינדער, אזוי אויך זענען אלע זיינע תלמידים געשטארבן, האב איך אנגעהויבן זייער שטארק צו וויינען פארוואס דער מלמד מיט זיין משפחה, מיט די תלמידים, זענען אלע געשטארבן, ביז עס איז געקומען צו מיר א מלאך פון הימל און מיר געפרעגט: "אליהו, פארוואס וויינסטו?" האב איך אים געזאגט, "צי דען זאל איך נישט וויינען, אז די אלע זענען געשטארבן?" האט מיר דער מלאך געזאגט: "וויין נישט אליהו, זיי האבן געטון שמוציגע מעשים, זיי האבן געטון עבירות איינער מיטן צווייטן, זיי האבן פוגם געווען באות ברית קודש דעריבער זענען זיי אלע געשטארבן יונג".

נישט דערציילן שרעקעדיגע מעשיות

אגב, מען קען נישט דערציילן די מעשה פאר קינדער, קינדער דארפן נישט הערן אזא מעשה, ווייל זיי קענען אהיימקומען מיט א ציטער אז איך גיי שוין שטארבן, ווייל ער האט שוין אמאל אנגערירט דעם אות ברית קודש,



אפשר איז דער מלמד דער פראבלעם?

מען דארף רעדן צו קינדער קלארע ווערטער: "מען טאר נישט אנרירן דעם אות ברית קודש", "קיינער קען דיר נישט אנרירן אוינטער דינע קליידער", "עס איז א גרויסע עבירה, דער אייבערשטער לאזט נישט".

איי, עס העלפט דאך נישט סתם רעדן, ווער האט דיר געזאגט אז עס העלפט נישט? זאג עס איבער נאכאמאל און נאכאמאל, וועסטו זען אז עס העלפט, און אויב זעסטו אז נאך רעדן העלפט עס נישט, קען אפשר זיין אז דינע דיבורים טוען נישט אויף ווייל דו ביסט דער מלמד און דו האסט נישט ליב דעם קינד, דערפאר נעמט נישט דער קינד אן וואס דו רעדסט.

נישט אלעמאל איז דער קינד דער פראבלעם, אסאך מאל איז דער מלמד אליין דער פראבלעם אז ער האט נישט ליב דעם קינד, ווייל אז מען האט ליב א קינד און מען זאגט עס איבער נאכאמאל און נאכאמאל, גייען די ווערטער זיכער אריין אינעם קינד.

גיי אין א זייט, מאך זיך א חשבון הנפש: "רבוננו של עולם, וואס זאל איך טון? אפשר בין איך נישט מצליח מיט דעם תלמיד ווייל איך האב אים נישט ליב".

זאגן נאכאמאל און נאכאמאל

חינוך איז זייער א שווערע זאך, עס איז גרינגער צו גיין צו א 'שבתון' מיט א פראגראם פאר די קינדער, דער אייבערשטער זאל אונז אפהיטן פון דעם, ווי צו זיצן מיט קינדער און זיי זאגן נאכאמאל און נאכאמאל ווי אזוי זיך אויפצופירן.

איך זע צומאל אין בית המדרש בחורים און אינגעלייט וואס פילן זיך אן א גלעזל סאדע און הייבן אן טרינקען אן א ברכה, יעדעס מאל טראכט איך צו מיר: 'עס קען זיין אז ער איז נישט שולדיג, עס קען זיין אז זיין טאטע האט אים נישט געזאגט נאכאמאל און נאכאמאל אז מען דארף מאכן א ברכה, דערפאר טוט ער דאס נישט'.

פארוואס זאגסטו נישט פאר דיין זון נאכאמאל און נאכאמאל: "מען דארף מאכן א ברכה!" עס זענען דא קינדער וואס כאפן אויף שטעלער די זאך פון מאכן ברכות, און עס זענען דא קינדער וואס כאפן עס אויף שטייטער.

איך האב איין קינד וואס כאפט נישט די זאך פון מאכן ברכות, איך האב אים שוין זיכער דערמאנט א זיבן אכט טויזנט מאל אז מען דארף מאכן ברכות. ווען מען זעט א קינד ווי ער נעמט אריין אין מויל אן א ברכה, דארף

אויפקומען מיט א געדאנק מען זאל אהער ברענגען איינער זאל עפענען דא אין שטעטל א גייע בית המדרש, וואס וועט הייסן די 'מתנגדים שול', און די שול זאל זיין געבויט אויף 'אהבת ישראל', וואו מען וועט יעדן מקרב זיין, קושן און האלזן, און איך וועל שטילערהייט אויסהאלטן די הוצאות פונעם בית המדרש, און איך וועל באצאלן די שטאלנט פון שלש סעודות... אזוי וועל איך פארדינען אז אויב איינער איז מיר פארדעכטיגט וועל איך אים קענען אהין שיקן...

זעט מען פון דעם, אפילו מען האט שוין געבויט אן אייגענע שטעטל אז מיר זאלן קענען אויפציען אונזערע קינדער הייליג און ריין, קען נאך אלץ פאסירן אז עס זאל קומען אויף שבת א קראנקער מענטש, דערפאר דארף מען אנגרייטן די קינדער זיך צו היטן פון מניולים, נאר אזוי וועלן זיי זיין אפגעהיטן.

עס איז נישט גענוג צו בלייבן אויך ביינאכט

עס איז גראדע דא א וועג פון אפהיטן די קינדער, אז מען זאל אויפבלייבן א גאנצע נאכט און זיך אומקוקן אויף די קינדער.

די עלטערן פון מיין שווער האבן געהאט אן אפענעם טיר פאר יעדן איינעם, פאר ביז צוואנציג יאר צוריק האט יעדער משלח פון ארץ ישראל געוואוסט אז מען קען איינשטיין ביי 'משפחת מייזליש' פון וויליאמסבורג. אין מאל זענען זיי געזעצן אויף א פליגער פארנדיג קיין ארץ ישראל, און א משלח איז צוגעקומען צו זיי פרעגן אויב זיי ווייסן וואו 'משפחת מייזליש' פון וויליאמסבורג וואוינען, זיי האבן אים געפרעגט פארוואס ער דארף וויסן וואו זיי וואוינען, האט דער משלח געענטפערט אז ער פארט יעצט קיין אמעריקע און ער גייט איינשטיין ביי זיי פאר צוויי וואכן, וויל ער וויסן וואו זיי וואוינען... האבן זיי אים געזאגט: "מיר זענען משפחת מייזליש"... פון דעסט וועגן, זאגט מיר מיין שווער שליט"א אז זיין מאמע איז געבליבן אויף א גאנצע נאכט, זי איז נישט געגאנגען שלאפן ווען זיי האבן געהאט פרעמדע מענטשן אין שטוב, הערשט צופרי ווען די משולחים זענען ארויס פון שטוב קלייבן געלט, האט זי זיך אביסל אראפגעלייגט.

אבער באמת איז דאס נישט גענוג צו ראטעווען די קינדער זיי זאלן נישט פאלן קרבנות פאר מניולים, די עכטע וועג איז אז מען רעדט צו די קינדער. און ווען מען רעדט צו קינדער דארף מען אכטונג געבן נישט צו רעדן מיט שרעק, אז די קינדער זאלן מער נישט וועלן רעדן פון דעם, זיי זאלן עס האלטן בסוד ביז די פערציג יאר...

מען וויסן, אויב איז עס אן עסנווארג, אפילו א קענדי, דארף מען אים זאגן: "נעם עס ארויס פון מויל און מאך א ברכה", און אויב עס איז א געטראנק דארף מען אים זאגן: "שלינג עס אראפ און מאך א ברכה".

א שמועס פאר די גבאים

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערופן צו איינער פון די מלמדים וואס איז אויך א גבאי אין א בית המדרש אין שטעטל: דו ביסט דער גבאי אין יענעם בית המדרש וואו יענער אויבדערמאנטער גאסט איז געקומען דאווענען שבת, וויל איך דיר בעטן, די הייליגע חכמים זאגן (דבר ארץ בפה ה) א גאסט דארף מען מכבד זיין און חושד זיין. אז איינער האט געקויפט א הויז אין דיין געגנט און ער פארדינגט עס יעדע וואך פאר א צווייטן, זאלסטו מכבד זיין דעם גאסט, אבער קוק זיך אויך אום אז אלעס זאל זיין אין ארדענונג, ווייל דו ווייסט דאך נישט ווער יענער איז.

אין וויליאמסבורג בין איך דער גבאי אין בית המדרש, און איך האב שוין אסאך מאל געדארפט ארויסטראגן מענטשן פון בית המדרש.

בכלל איז וויכטיג צו וויסן אז מען דארף אכטונג געבן פאר וועם מען פארדינגט א דירה. מען טאר קיינמאל נישט פארדינגען א דירה פאר איינעם וואס מען קען נישט, אפילו אז דו פארדינגסט עס פאר איינער פון אנשי שלומינו, איז אויך נישט פארזיכערט אז יענער איז אין ארדענונג, אבער דעמאלט ווייסט מען מער ווייניגער ווער יענער איז, אבער פאר א פרעמדער?! איך וואלט נישט פארדינגען מין דירה פאר איינעם וואס איך קען נישט, פאר נישטיגע דריי הונדערט דאלער פאר א שבת לוינט נישט צו פארדינגען א דירה פאר איינעם וואס מען קען נישט, אז ער גייט מיט א טלית מיט אן 'עטרה' אויף די רוקן - מיינט נאכנישט אז ער קען נישט שבת נאכמיטאג אפהרגענען דינע קינדער השם ישמרינו.

על כל פנים, צו די גבאים וועל איך אס רצה השם רעדן א באזונדערע שמועס וואס איז נוגע צו זיי, יעצט אז איך רעד צו מלמדים וויל איך בעטן די מלמדים מען זאל רעדן צו קינדער זיי זאלן זיך אכטונג געבן פון נישט גוטע זאכן, ווייל דאס איז דער איינציגסטער וועג אפצוהיטן קינדער פון שלעכטע זאכן, און אין די זעלבע צייט זאל מען אכטונג געבן ווי אזוי מען רעדט צו זיי, זיי נישט אנשרעקן אז זיי גייען שטארבן חס ושלום.

דער אייבערשטער זאל העלפן, עטץ זאלטס האבן הצלחה און סייעתא דשמיא, אמן.



אז עס איז געשמאק אינדערהיים, איז נישט אזוי וויכטיג די פלעיס

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת צו, ז' ניסן, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אויף דיין פראגע אויב די זאלסט שיקן דייןע קינדער צו א פלעי חול המועד; איך בין קיינמאל נישט געווען ביי א פלעי, ביי מייער עלטערן אין שטוב איז געווען אזוי געשמאק, עס האט אויב גארנישט געפעלט, מיר האבן אין ערגעץ נישט געוואלט גיין. אויף מייער קינדער שיק איך נישט צו קיין פלעיס, איך האלט זיי מיט מיר, איך פרוביר זיי צו מאכן געשמאק אין שטוב אז עס זאל זיי נישט אינטערעסירן די נארישע פלעיס.

וואס קען איך דיר זאגן, וואס ווייס איך פאר מיר וואס צו טון; מאך התבודדות, בעט דעם אייבערשטן זאלסט וויסן וואס צו טון.

בעיקר זאלסטו זען עס זאל זיין פרייליך אין שטוב.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין זוכה זיין צו (פסחים ט:): "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים"; און צו (מיקה ז, ט): "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נקלאות", אמן.

...

(עצתו אמונה חג הפסח תשפ"ג)



פירן א פשוטע ביליגע לעבן, קען שאטן פאר די קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין א מאמע פון א קינדער געבענטשטע פאמיליע. איך פרוביר זיך צו האלטן צו א ביליגע סטאנדארט, צו קויפן די ביליגסטע, און אפילו נעמען גענוצטע וועש פון אנדערע, און ווען עס קומט חול המועד גייען מיר נאר צו פשוטע פלעצער צו פארברענגען. ווידער מייער

שוועסטער און שוועגרינס האלטן זיך זייער הויך, זיי קויפן אלץ טייערע זאכן, און מען גייט אויף ווייטע און טייערע אויספלוגן.

איך וויל וויסן אויב דאס וועט נישט שאטן פאר מייער קינדער וועלכע קענען שפירן אז זיי זענען באעוולט געווארן, זיי זענען די געבערס, זיי באקומען נישט אזויפיל ווי זייערע קרובים.

יישר בח
תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת שמני-ב, כ"ג ניסן, אסרו חג פסח, שנת תשע"ח לפרט קטן

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

וואויל איז אייך אז איר ציט אויף אייער משפחה איידל און באשיידן וכו'.

וויסן זאלט איר, די קינדער וואס מען צערטעלט (ספוילט) זיי, מען טוט זיי אן ווי קעניגן און מען טראגט זיי חול המועד האלטן אויף די זון אין די לבנה וכו' - אויף זיי איז א גרויסער רחמנות, ווייל געבן פאר די קינדער אלעס וואס זיי ווילן און אלעס וואס זיי חלומ'ען דאס מאכט זיי פאר א נעבעך.

געבן פאר די קינדער אלעס וואס זיי בעטן וכו' - איז א פוילע וועג אין חינוך; עלטערן כאפן זיך נישט אז דאס אנטון די קינדער מיט די טייערסטע קליידער און מיט די נייסטע מאדעס - וועט זיי שפעטער קאסטן א טייערע פרייז.

קינדער דארפן גארנישט, קינדער דארפן נאר איין זאך: "א ווארעמע שטוב"; קינדער וואס האבן א ווארעמע שטוב, זיי וואקסן אויף אין א שטוב וואו די עלטערן האבן זיך ליב, וואו די עלטערן זענען זיך מכבד איינער דעם צווייטן - די קינדער קענען נישט ווערן קיין נעבעך'ס. קינדער וואס מען רעדט שיינ צו זיי, מען דערנידערט זיי נישט, מען שרייט נישט אויף זיי - די וואקסן אויף געזונט.

דעריבער זאלט איר נישט מורא האבן ווייטער צו מחנך זיין אייערע קינדער פשוט און ביליג און איר זאלט נישט קוקן אויף א צווייטן. תכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ו:): "כיון שנצטרף אדם לבריות, פניו משתנות

כפרום", ווען א מענטש קוקט אויף א צווייטן, ער וויל געפעלן פאר א צווייטן, ווערט ער אזוי ווי א קאלירטע פייגל וואס טוישט יעדן טאג איר קאליר, ווייל זי דארף פאר יעדן איינעם אנדערש אויסקוקן - דאס איז נישט קיין לעבן; אז מען זוכט נאר צו געפעלן א צווייטן דעמאלט איז מען א נעבעך, אבער ווען מען לעבט פאר'ן אייבערשטן, מען לעבט פאר זיך - דעמאלט לעבט מען א גוט לעבן.

נאכאמאל, קיינער זאל אייך נישט איינרעדן אז אויב איר וועט נישט געבן פאר די קינדער דאס טייערסטע און דאס בעסטע וכו' וכו' וועלן זיי שפעטער זאגן אז מען האט זיי באקעוולקט; פארקערט, די אלע וואס שרייען אז מען האט זיי גארנישט געגעבן וכו' - קומען פון שטובער וואס מען האט זיי באמת געפייניגט, פארשעמט און גערוד'פ'ט, דאס באדערט זיי.

דער עקר דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל זוכה זיין צו ערליכע קינדער; בפרט היינטיגע צייטן וואס עס בוזשעוועט א שטורעם ווינט און רייסט אויס יונגע און אלטע ביימער, מענטשן פאלן אנוועק פון די אמונה, מענטשן פאלן אנוועק פונעם דרך התורה, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדעס קינד באזונדער און מען דארף אסאך פארברענגען מיט זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(עצתו אמונה חלק ד', מכתב רצב)

חינוך אפטיילונג
אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך
פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב
דרוקט: 1-2-4-2
- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
212-444-9191 / 845-351-0910
ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370